

[Jørgen Gram.]

En udvidelse af længdebanen vil vel endelig skaffe os af med de skrækkelige stationsbygninger fra grænsen op til Farris. Danmark kan næppe være disse bekendt mere, de er delvis et levn fra den grimme byggeperiode i den tyske tid, 1864—1910.

Jeg beder den højtærede minister for offentlige arbejder fra denne talerstol give offentligheden svar på følgende: Hvad sker der med hensyn til længdebanen? Hvad sker der med viaduktplanerne i Vojens? Vil de blive gennemført og hvornår? Kommer der en anden omkørselsvej udenom Vojens, kommer den nord om byen og hvornår? Hvor mange ejendomme vil blive berørt, så de eventuelt skal nedrives, hvis og når nye planer gennemføres?

Jeg mener, at sådan som det er nu, er det uholdbart, og både sogneråd og amtsråd med stiftamtmand Pinholt i Haderslev i spidsen har efterlyst og begrundet krav om handling fra DSBs side.

Den mest befærdede tværvej øst—vest i Sønderjylland går gennem Vojens. Byen Vojens vil snart have 3 000 indbyggere. Der er for tiden 130—140 lejligheder under opførelse. En stor byggevirksomhed vil følge, omend i mindre tempo, og der er megen og dygtig forretningsaktivitet. Byens enorme vækst belyses bedst ved at oplyse, at da man i 1942 behandlede dette bane-spørgsmål her i tinget, regnede man med, at Vojens først i 1985 ville have 3 000 indbyggere. Nu når Vojens dette tal ca. 1955, altså hele 30 år før. Under disse forhold får hele spørgsmålet et ganske andet perspektiv.

Det siger sig selv, at i denne udvikling har også den nærliggende flyveplads i Skrydstrup øvet sin indflydelse. Med den stærkt øgede færdsel på den smalle landevej kan man ikke fortsat have den prop i samfærdslen, som niveauoverskæringen med bommene er. Bommene er nede ca. 70 gange daglig i tiden kl. 6—22, ialt i ca. 3 timer. Man vil forstå, hvilken gene det er, når der daglig, såvidt jeg er orienteret, alene passerer ca. 1 400—1 500 motorkøretøjer. Sådan er det nu, og trafikken vil stige stærkt. Sognerådet kan under den nuværende uvished slet ikke disponere; det gælder vandforsyning, kloakanlæg, elektricitetsledninger, gadeanlæg.

Spørgsmålet berører også borgerne langs hovedgaden stærkt personligt. Måske ville en viadukt forrykke hele forretningskvarteret ud til siderne. Der er adskillige, der gerne vil modernisere og udvide, men dette vil jo være meningsløst, når deres ejendomme måske snart skal nedrives eller får en anden vejrmæssig placering — måske sker det først om 10—20 år, man ved intet i dette øjeblik. Der er konkurrencehensyn at tage, men man kan ikke disponere.

De to store garnisoner, der nu er placeret i Haderslev og Skrydstrup, plus alt, hvad der hører ind under flyvepladsen, må også i høj grad tages med i betragtning, når vejene og hovedbanen ønskes ført à jour, så de svarer til tidens krav. Må jeg lige nævne, at den mulighed foreligger, at rangerende tog langsomt eller internationale persontog drønende farer igennem gaderne i Vojens, uden at bommene er nede. Det er noget, der kan ske, og det kan give anledning til uoprettelige ulykker.

Jeg henstiller altså til den højtærede minister at give tinget og dermed offentligheden en indgående redegørelse for planerne på disse vigtige punkter og snarest at afhjælpe generne.

Fanger: Jeg vil gerne her under finanslovdebatten rejse spørgsmålet om en udvidelse af tandlægeundervisningen. Jeg ser af finanslovsforslaget, at der er afsat 15 000 kr. til udarbejdelse af detailtegninger til en tilbygning til den nuværende tandlægehøjskole, men jeg savner helt en bevilling til en ny tandlægehøjskole i Aarhus, selvom jeg ser af dagspressen, at der har været holdt et møde i undervisningsministeriet, hvor interessen samlede sig om en ny tandlægehøjskole i Aarhus. Jeg beder derfor den højtærede undervisningsminister om her i tinget at give en redegørelse for, hvorledes sagen ligger.

Vi har altid lidt under mangel på tandlæger. Jeg vil slet ikke tale om den tid, da der næsten ingen tandlæger fandtes, da det som regel var lægerne, der måtte trække en tand ud. Men lad os tænke på 20erne — dengang uddannedes der 30—40 tandlæger om året — eller lad os tænke på 30erne, da der uddannedes ca. 50, og der var stadig brug for det dobbelte antal. Så blev i 1941 den nuværende tandlægehøjskole taget i